

er skabt her i Landet. Baade dette Lovforslag, det sidste, det, som i Dag er til Behandling, ogsom har faaet en saa besynderlig Skæbne paa Grund af den højtærede Sundhedsministers enestaaende Opførsel, og de Lovforslag, som tidligere er sendt fra Folketinget til Landstinget, og hvis Formaal er at forringe Vilkaarene for de fattigste i vort Land, at gøre Livet bitrere for dem, der nyder Aldersrente, for de arbejdsløse, for de syge, dem, der rammes af Ulykker, de Lovforslag, som er Ministeriets Indsats overfor Krisen, mensom jeg før har betegnet som det, de er, en mægtig Pengeafpresning overfor Smaaafolk, disse Lovforslag har ikke været omtalt, saaledes som de nu kendes, for Vælgerne forud for Valget den 2. December.

Ingen Vælger anede, at Fattigfolk i vort Land, hvis Venstre og de Konservative sejrede, vilde faa en saa enestaaende haardhændet Behandling. Intetsteds er det blevet oplyst, hvorledes Programmet i dets Enkeltheder var paa dette Omraade, og selv om man troede meget ondt om Venstre, er det dog min Overbevisning, at ingen for Alvor kunde tro, at Venstre vilde forringe den sociale Lovgivning, gaa saa langt tilbage for at finde Sammenligningspunkter med social Virksomhed som det, man har gjort i denne Lovgivning. Ingen Enkelthed i denne dybt indgribende Lovgivning har været kendt før Valget den 2. December, og nu har vi altsaa i Dag oplevet, at Ministeriet støtter sig til Landstinget og ønsker, at Landstinget skal være Overhøjhed over Folketinget!

Ja, der er virkelig godt Grundlag for at følge det ærede Medlem Hr. Axel Møller i at skyde denne Sags Løsning ud til bedre Tider, indtil vi rigtigt har faaet overset, hvad det er, Rigsdagen er i Færd med at gøre. Det Lovforslag, som vi beskæftiger os med i Dag, og den Række Forringelser i sociale Love, som for Tiden behandles i Udvalg i Landstinget, bør forelægges Vælgerne, før endelig Afgørelse træffes, navnlig naar vi har et Ministerium, som ikke vil tage parlamentariske Konsekvenser, og som ikke vil staa til parlamentarisk Ansvar.

Man har forsvaret denne Nedskæring med Henvisning til Kronestigningen, men det er kun Talemaader, thi Forslaget gaar paa talrige Omraader langt ud over, hvad Kronestigningen berettiger til, hvis man endelig skal tale om, at den berettiger til noget som helst. Det er derfor ganske utilstedeligt at lade denne Sag afgøre, uden at Vælgerne har haft den mindste Kundskab derom, da de stemte den 2. December.

Det er en Selvfølge, at mit Parti paa den Kongres, som nylig har været afholdt, har beskæftiget sig med den skændige Mis-handling af 30 Aars social Lovgivning, som nu er i Færd med at fuldbyrde sig. Mit Partis Kongres har nedlagt en alvorlig Protest mod det, her er forberedt, som en afsluttende Protest efter den lange Række af Protestmøder, der har været afholdt hele Landet over og stadig har haft en mægtig Tilslutning fra Befolkningen. Mit Partis Kongres har ganske naturligt suppleret Protesten med et Ønske, nemlig Ønsket om, at disse Lovforslag kan blive forelagt Vælgerne, før de skal endeligt afgøres. Jeg minder den højtærede Regering om, at det Parti, der har vedtaget dette, ved sidste Valg havde $\frac{1}{2}$ Million Stemmer bag sig. Det er ikke et Parti, man kan knipse med Fingrene ad. Man kan ikke mene, at det betyder intet, hvad dette Parti siger og tænker.

Der staaar $\frac{1}{2}$ Million Vælgere bag dette socialdemokratiske Parti. Der stod 120 000 færre bag Venstre. Det er altsaa ikke Venstre, der overlegent kan afvise, hvad den halve Million mener. Det vilde være en frimodig Handling, hvis Venstre nu erkendte, at her havde den halve Million Ret frem for det Mindretal, Venstre repræsenterer.

Jeg henstiller derfor, at man alvorligt tager til Efterretning og Overvejelse indenfor Venstre at tage Hensyn til den halve Million Vælgere, der fylker sig omkring Socialdemokratiet og hævder den Opfattelse, at ingen Vælger den 2. December vidste, hvad den sociale Lovgivning skulde være Genstand for i den kommende Tid. Den Vælgerbefolkning, der paa dette Omraade stemte i Blinde, har et berettiget Krav paa at faa fuld Oplysning, fuld Oplysning ved Afholdelse af Valg om, hvad det er, der nu skal trumfes igennem. Det er altsaa i Henhold til denne Opfattelse, jeg tillader mig at foreslaa, at vi handler, saaledes som det ærede Medlem Hr. Axel Møller anbefalede: udskyder Sagens Afgørelse ved at vedtage følgende Dagsorden: „Idet Folketinget maa ønske, at Vælgerne faar Lejlighed til at udtale sig om de foreslaaede Forringelser af de sociale Love og opfordrer Regeringen til at foranledige den endelige Afgørelse af disse udsat og Valg til Folketinget afholdt, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Den fremsatte Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen lyder saaledes: